

Dosarul nr. 2ra-1008/2020

prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (jud. S. Godorogea)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Aurel Ciobanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă Adela Ciobanu împotriva lui Aurel Ciobanu cu privire la evacuarea din domiciliu,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Aurel Ciobanu și a fost menținută hotărârea din 17 iulie 2019 a Judecătoriai Drochia, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 19 martie 2019 Adela Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Aurel Ciobanu cu privire la evacuarea din domiciliu.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 15 decembrie 2017 prin Hotărârea nr.3 a Comisiei raionale de Privatizare a Fondului locativ Rîșcani, i-a fost transmis în proprietate privată locuința de stat în raionul Rîșcani, cu numărul cadastral xxxxx.

A invocat faptul că, la data de 02 martie 2018 între reprezentantul Consiliului raional Rîșcani, președintele raionului Rîșcani, Iurie Urzică și Adela Ciobanu a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare, transmitere predare a locuinței în proprietate privată (obiect al contractului fiind apartamentul nr. xxxxx cu numărul cadastral xxxxxx, tranzacție autentificată la biroul notarului Purcel Ludmila, orașul xxxxx, iar la data de 19 martie 2018 a fost înregistrat la IP Agenția Servicii Publice, Serviciul cadastral teritorial Rîșcani.

A menționat faptul că, în prezent, la adresa domiciliului vizat locuiește pârâtul Aurel Ciobanu, cu care a fost în relații de căsătorie din 20 martie 1993 și pînă la 26 mai 2009. A susținut că, dorind să intre în posesia de fapt a bunului imobil, a solicitat lui Aurel Ciobanu să elibereze spațiul locativ, ce-i aparține cu drept de proprietate, însă a primit un răspuns negativ de la acesta.

A menționat faptul că, orice încercare de a-l convinge de a-și schimba locul de trai, era sortit refuzului categoric lipsit de argumente, fapt ce a impus-o de a se adresa cu prezenta cerere.

A mai invocat faptul că, conform Declarației Universale a Drepturilor Omului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 10 septembrie

1948, nimeni nu poate fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa. Protocolul nr.1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului declară că, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

A susținut că, art. 46 din Constituția Republicii Moldova prevede că, dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate, nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

Reieșind din cele menționate și stabilind violarea dreptului ei de proprietate, adresează prezenta cerere în sensul curmării acțiunilor abuzive ale lui Aurel Ciobanu cu dispunerea evacuării acestuia din apartamentul ce îi aparține cu drept de proprietate, amplasat în satul xxxxx cu numărul cadastral xxxxxx.

Prin hotărârea din 17 iulie 2019 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani a fost admisă acțiunea depusă de Adela Ciobanu. A fost evacuat Ciobanu Aurel din domiciliu, amplasat în xxxxxx.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 23 iulie 2019, Aurel Ciobanu a contestat hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie remisă la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Aurel Ciobanu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 15 aprilie 2020 Aurel Ciobanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu hotărârile instanțelor de judecată deoarece prima instanță a examinat cauza în lipsa unui avocat, cu toate că a solicitat acordarea unui avocat care să-i reprezinte interesele, iar instanța de apel a examinat cauza în absența sa, nefiind înștiințat în mod legal despre data, ora și locul examinării cauzei.

Prin notificarea din 10 iunie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. La 19 iunie 2020 Adela Ciobanu a recepționat copia recursului declarat de Aurel Ciobanu.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care, recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că, la 24 decembrie 2019 instanța de apel a expediat în adresa părților copia deciziei contestate (f.d. 80), iar la 30 decembrie 2019 Aurel Ciobanu a recepționat copia deciziei instanței de apel, fapt confirmat prin avizul de recepție a acesteia (f.d. 82).

Respectiv, termenul de 2 luni de declarare a recursului a început să curgă de la 31 decembrie 2019, ziua imediat următoare datei comunicării deciziei instanței de apel și a expirat la 29 februarie 2020, însă Aurel Ciobanu, a declarat recurs abia la 15 aprilie 2020, prin intermediul oficiului poștal.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul a fost declarat de către Aurel Ciobanu, cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul apreciază cu certitudine că, contestarea actului judecătoresc cu depășirea intervalului de timp menționat demonstrează atitudinea neglijentă a recurenților față de drepturile procedurale conferite de legislația națională.

Pe cale de consecință, examinarea unui recurs tardiv declarat împotriva unei hotărâri definitive ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și ar încălca dreptul intimatei la un proces echitabil.

Relevantă în acest aspect este hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în cauza Ponomaryov contra Ucrainei (cererea nr. 3236/03, 03 aprilie 2008), în conținutul căreia Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, deși, în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că, revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele Ceachir contra Moldovei, Popov contra Moldovei și Melnic contra Moldovei, în care s-a menționat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Aurel Ciobanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (1) și (2), 433 lit. b) și 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Aurel Ciobanu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru